ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

της 29ης Ιουνίου 2000 *

Στην υπόθεση Τ-7/99,

Medici Grimm KG, με έδρα το Rodgau Hainhausen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον R. MacLean, solicitor, επικουρούμενο από τον P. McGarry, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τον S. Marquardt, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον G. M. Berrisch, δικηγόρο Αμβούργου και Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον A. Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζόμενο από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τους V. Kreuschitz, νομικό σύμβουλο, και N. Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την εν μέρει ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 2380/98 του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1567/97 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σακιδίων χειριού από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 296, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήματος),

συγκείμενο από τους V. Tiili, Πρόεδρο, P. Lindh και R. M. Moura Ramos, J. D. Cooke και P. Mengozzi, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 8ης Δεκεμβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Ο κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2331/96 Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρόυ 1996 (ΕΕ L 317, σ. 1), και με τον κανονισμό (ΕΚ) 905/98 Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 1998 (ΕΕ L 128, σ. 18), θεσπίζει το νομικό πλαίσιο που ισχύει εντός της Κοινότητας σε ζητήματα ντάμπινγκ κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της παρούσας υποθέσεως.

2 Το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Η ανάγκη διατήρησης σε ισχύ δεδομένου μέτρου είναι επίσης δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης, όταν κρίνεται δικαιολογημένη, με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή, ακόμη, εφόσον έχει παρέλθει εύλογο χρονικό διάστημα ενός τουλάχιστον έτους από την επιβολή του οριστικού μέτρου, μετά από αίτηση οποιουδήποτε εξαγωγέα ή εισαγωγέα ή των κοινοτικών παραγωγών, η οποία περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν τη σκοπιμότητα μιας τέτοιας ενδιάμεσης επανεξέτασης.

Ενδιάμεση επανεξέταση αρχίζει όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του μέτρου δεν είναι πλέον

απαραίτητη για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ ή/και ότι είναι απίθανο να συνεχισθεί ή να επαναληφθεί η ζημία σε περίπτωση άρσης ή διαφοροποίησης του μέτρου ή το υφιστάμενο μέτρο δεν αρκεί ή δεν αρκεί πλέον για την εξουδετέρωση των ζημιογόνων συνεπειών του ντάμπινγκ.

Κατά τη διεξαγωγή των ερευνών δυνάμει της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή δύναται, μεταξύ άλλων, να εξετάζει κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ και τη ζημία ή κατά πόσον με τα υφιστάμενα μέτρα επιτυγχάνονται τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα ως προς την εξάλειψη της ζημίας που έχει ήδη διαπιστωθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του παρόντος κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, για την εξαγωγή τελικού συμπεράσματος λαμβάνονται υπόψη όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία.»

3 Η παράγραφος 6 του ίδιου άρθρου ορίζει:

«Κάθε επανεξέταση βάσει του παρόντος άρθρου εγκαινιάζεται από την Επιτροπή μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή. Όταν κρίνεται δικαιολογημένο, μετά από σχετική επανεξέταση, το όργανο της Κοινότητας που είναι αρμόδιο για την επιβολή του εκάστοτε μέτρου το καταργεί ή το διατηρεί βάσει της παραγράφου 2 ή το καταργεί, το διατηρεί ή το τροποποιεί βάσει των παραγράφων 3 και 4 (...)».

4 Η παράγραφος 8 του ίδιου άρθρου προβλέπει:

«Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ένας εισαγωγέας δύναται να ζητήσει την επιστροφή δασμών που έχουν ήδη εισπραχθεί, εφόσον αποδεικνύεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ που ελήφθη ως βάση για την καταβολή των δασμών έχει εξαλειφθεί ή μειωθεί σε επίπεδο κατώτερο του ύψους του ισχύοντος δασμού.

Προκειμένου να ζητήσει την επιστροφή δασμών αντιντάμπινγκ, ο εισαγωγέας υποβάλλει σχετική αίτηση στην Επιτροπή. Η αίτηση υποβάλλεται μέσω του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τα προϊόντα ετέθησαν σε ελεύθερη κυκλοφορία, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές καθόρισαν με τον προβλεπόμενο τρόπο το ύψος των προς επιβολή οριστικών δασμών ή από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινού δασμού. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν πάραυτα την αίτηση στην Επιτροπή.»

Ιστορικό της διαφοράς

5 Η προσφεύγουσα, Medici Grimm KG (στο εξής: Medici), είναι εταιρία γερμανικού δικαίου. Το 1993, συνήψε συμφωνία με τη Lucci Creation Ltd (στο εξής: Lucci Creation), εταιρία εγκατεστημένη στο Χονγκ Κονγκ που διαθέτει βιομηχανικές εγκαταστάσεις στην Κίνα, για την παραγωγή σακιδίων χεριού από δέρμα. Τα προϊόντα αυτά κατασκευάζονται από δέρμα και από άλλα υλικά που προμηθεύει η προσφεύγουσα.

5 Κατόπιν καταγγελίας που κατέθεσε η ευρωπαϊκή επιτροπή βιομηχανιών δερμάτινων ειδών (CEDIM), η Επιτροπή δημοσίευσε, στις 4 Μαΐου 1996, ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές σακιδίων χεριού καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ C 132, σ. 4).

Η προσφεύγουσα και η Lucci Creation είχαν ενημερωθεί για την έναρξη της αρχικής έρευνας, αλλά δεν συμμετέσχον σ' αυτήν.

Στις 4 Φεβρουαρίου 1997, η Επιτροπή επέβαλε προσωρινούς δασμούς αντιντάμπινγκ ύψους 39,2 % κατ' ανώτατο όριο επί των εισαγωγών αυτών [κανονισμός (ΕΚ) 209/97 της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 1997 (ΕΕ L 33, σ. 11)].

9 Στις 3 Αυγούστου 1997, το Συμβούλιο θέσπισε οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ ύψους 38 % κατ' ανώτατο όριο [κανονισμός (ΕΚ) 1567/97 του Συμβουλίου, της 1ης Αυγούστου 1997, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σακιδίων χειρού από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και την περάτωση της διαδικασίας σχετικά με τις εισαγωγές των σακιδίων χειρού από πλαστικές και υφαντικές ύλες, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 208, σ. 31)] επί των εισαγωγών σακιδίων χειρού από δέρμα καταγωγής Κίνας (στο εξής: αρχικός κανονισμός). Δεδομένου ότι δεν συμμετέσχε στη διαδικασία, η Lucci Creation δεν έτυχε ατομικής μεταχειρίσεως και, κατά συνέπεια, στις εισαγωγές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα από την προσφεύγουσα εφαρμόστηκε αυτός ο δασμός του 38 %, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του εν λόγω κανονισμού. Η προσφεύγουσα δεν προσέβαλε τον αρχικό κανονισμό.

10 Στις 13 Σεπτεμβρίου 1997, ήτοι έξι εβδομάδες μετά τη δημοσίευση του αρχικού κανονισμού, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση με την οποία κάλεσε τους παραγωγούς/εξαγωγείς να υποβάλουν αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δικαιολογούν την έναρξη ενδιάμεσης επανεξέτασης των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές σακιδίων χειρού από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ C 278, σ. 4). Η ανακοίνωση αυτή διελάμβανε:

«Κατά τη διάρκεια της έρευνας που οδήγησε στη λήψη των υπό εξέταση μέτρων μόνο δύο εξαγωγείς που αντιπροσωπεύουν μικρό μερίδιο των συνολικών εξαγωγών υπέβαλαν επαρκώς τεκμηριωμένες αιτήσεις για ατομική μεταχείριση. Ωστόσο, στο τέλος της εν λόγω έρευνας, ένας μεγάλος αριθμός παραγωγών/εξαγωγέων στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας επικοινώνησαν με την Επιτροπή και υπέβαλαν αίτηση για ατομική μεταχείριση. Αν και οι αιτήσεις αυτές δεν ήταν δυνατό να ληφθούν υπόψη, δεδομένου ότι είχαν σαφώς υπερβεί την καθορισμένη προθεσμία υποβολής, είχαν υποβληθεί από εξαγωγείς που πιθανώς ήταν υπεύθυνοι για σημαντικό ποσοστό εισαγωγών στην Κοινότητα σακιδίων χειρού από δέρμα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω συνθηκών, η Επιτροπή καλεί τους εν λόγω παραγωγούς/εξαγωγείς να υποβάλουν τα πληροφοριακά στοιχεία που απαριθμούνται (...) κατωτέρω τα οποία θα χρησιμοποιηθούν από την Επιτροπή προ-

κειμένου να εξετάσει κατά πόσον υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούν, κατ' εξαίρεση, την πρόωρη ενδιάμεση επανεξέταση των ισχυόντων μέτρων σχετικά με τη χορήγηση της ατομικής μεταχείρισης.»

11 Η Lucci Creation, ως παραγωγός/εξαγωγέας, απάντησε στην πρόσκληση αυτή παρέχοντας τα πληροφοριακά στοιχεία που ζήτησε η Επιτροπή. Στις 13 Δεκεμβρίου 1997, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση (ΕΕ C 378, σ. 8) για την έναρξη ενδιάμεσης επανεξέτασης των μέτρων αντιντάμπινγκ που επέβαλλε ο αρχικός κανονισμός, τονίζοντας ότι η επανεξέταση αυτή περιοριζόταν στο ζήτημα της ατομικής μεταχείρισης των παραγωγών/εξαγωγέων.

12 Η Επιτροπή απέστειλε ερωτηματολόγια σχετικά με τα πληροφοριακά στοιχεία που αφορούσαν την ίδια περίοδο έρευνας με την αρχική έρευνα, ήτοι από 1ης Απριλίου 1995 έως 31 Μαρτίου 1996 (στο εξής: περίοδος έρευνας).

13 Στις 15 Φεβρουαρίου 1998, η προσφεύγουσα και η Lucci Creation κατέθεσαν από κοινού στην Επιτροπή ένα ερωτηματολόγιο που απευθυνόταν σε παραγωγούς/εξαγωγείς. Η προσφεύγουσα συμπλήρωσε το παράρτημα Ι του ερωτηματολογίου ως συνδεόμενη εισαγωγέας. Πέραν τούτου, οι δύο εταιρίες συνεργάστηκαν κατά τη διεξαγωγή επιτόπιων εξακριβώσεων που πραγματοποίησε η Επιτροπή στα τοπικά τους καταστήματα στο Χονγκ Κονγκ και στο Rogdau της Γερμανίας αντιστοίχως. Οι τιμές εξαγωγής, προκειμένου να καθοριστεί το ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ, υπολογίστηκαν βάσει των τιμών πωλήσεως της προσφεύγουσας σε ανεξάρτητους πελάτες εντός της Κοινότητας.

14 Κατά τη διάρκεια της έρευνας στο πλαίσιο της επανεξέτασης, η προσφεύγουσα υποχρεώθηκε να καταβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ με συντελεστή 38 % επί της αξίας των εισαγομένων προϊόντων της Lucci Creation.

15 Με την από 18 Ιουνίου 1998 επιστολή της, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή την επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ που είχε καταβάλει από τις

3 Αυγούστου 1997 και εφεξής. Υποστήριξε ότι η επιστροφή αυτή ήταν δυνατή αν προσδιδόταν αναδρομική ισχύς στον κανονισμό που εκδόθηκε στο πέρας της ενδιάμεσης επανεξέτασης. Με άλλη επιστολή της 1ης Ιουλίου 1998, η προσφεύγουσα εξήγησε τους λόγους για τους οποίους δεν είχε κινήσει τη διαδικασία επιστροφής. Μεταξύ άλλων, σημειωνόταν ότι:

«Αυτές οι αιτήσεις [περί επιστροφής] δεν υποβλήθηκαν διότι η Medici προσδοκούσε ευλόγως ότι τα νέα μέτρα που θεσπίστηκαν θα ανατρέχουν στο παρελθόν, διότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε εκ νέου την [περίοδο έρευνας] για την παρούσα επανεξέταση».

16 Ο δικηγόρος της προσφεύγουσας, κατά την ακρόαση που αυτή είχε ζητήσει και που πραγματοποιήθηκε στις 16 Ιουλίου 1998 στα γραφεία της Επιτροπής, ζήτησε από τους εκπροσώπους της να διευκρινίσουν τη θέση του οργάνου σχετικά με την αναδρομική εφαρμογή των δασμολογικών συντελεστών που εφαρμόστηκαν κατόπιν των πορισμάτων της επανεξέτασης. Οι εκπρόσωποι της Επιτροπής απάντησαν ότι, δεδομένου ότι το ζήτημα αυτό δεν είχε ακόμη επιλυθεί, δεν είχε ληφθεί οριστική απόφαση επ' αυτού.

17 Η προσφεύγουσα υπέβαλε στις γερμανικές τελωνειακές αρχές, στις 17 Αυγούστου 1998, αίτηση περί επιστροφής για το ποσό των 1 046 675 γερμανικών μάρκων (DEM), που αντιστοιχούσε στο σύνολο των δασμών αντιντάμπινγκ που είχε καταβάλει μέχρι την ημερομηνία αυτή. Ως προκαταρκτική απάντηση, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα, με επιστολή της 14ης Σεπτεμβρίου 1998, ότι δεκαπέντε καταβολές, που αντιστοιχούσαν σε συνολικό ποσό ύψους 406 755,77 DEM, φαίνονταν να έχουν πραγματοποιηθεί πριν από την εξάμηνη περίοδο που προηγήθηκε της κατάθεσης της αιτήσεως περί επιστροφής και συνεπώς δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη κατά το άρθρο 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού.

18 Με έγγραφο που αφορούσε την οριστική γνωστοποίηση με ημερομηνία 27 Αυγούστου 1998, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η προσφεύγουσα και η εξαγωγέας με την οποία αυτή συνδεόταν ετύγχαναν περιθωρίου ντάμπινγκ 0 %, καθώς και

περιθωρίου πώλησης σε τιμές κατώτερες των κοινοτικών 0 %. Επιπλέον, απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας ως προς την αναδρομική εφαρμογή των αναθεωρημένων δασμολογικών συντελεστών.

9 Στην οριστική αυτή γνωστοποίηση, η προσφεύγουσα και η Lucci Creation θεωρήθηκαν συνδεόμενες εταιρίες διότι ελέγχουν από κοινού μια τρίτη εταιρία, τη Medici Germany (Asia) Ltd. Εντούτοις, η προσφεύγουσα, με επιστολή της 11ης Σεπτεμβρίου 1998, αμφισβήτησε τον δεσμό αυτόν και χαρακτήρισε την υφιστάμενη σχέση μεταξύ της ίδιας και της Lucci Creation ως συμψηφιστικό διακανονισμό υπό τους όρους του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Με επιστολή της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, η Επιτροπή απάντησε:

«Κατά την άποψή μας, η Lucci Creation και η Medici αποτελούν μέρη που συνδέονται μεταξύ τους κατά την έννοια του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι οι δύο εταιρίες ελέγχουν από κοινού μια τρίτη εταιρία, τη Medici Germany (Asia) Ltd.

Όσον αφορά τη διαπίστωση της τιμής εξαγωγής, δηλώνετε ότι η Medici Germany (Asia) Ltd συστάθηκε ως εταιρία μετά την περίοδο της έρευνας και ότι, κατά συνέπεια, η βάση που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την κατασκευή της τιμής εξαγωγής δεν είναι ακριβώς ειπείν η σχέση αυτή, αλλά μάλλον η ύπαρξη συμψηφιστικού διακανονισμού μεταξύ της Lucci Creation και της Medici. Ωστόσο, όπως γνωρίζετε, το ζήτημα αυτό δεν εμποδίζει την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού για τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής.»

10 Στις 3 Νοεμβρίου 1998, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2380/98 με τον οποίο τροποποιήθηκε ο αρχικός κανονισμός (ΕΕ L 296, σ. 1), ο οποίος περάτωσε τη διαδικασία επανεξέτασης (στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Από τον κανονισμό αυτόν προκύπτει ότι ουδεμία πρακτική ντάμπινγκ διαπιστώθηκε σχετικά με τις συναλλαγές μεταξύ της προσφεύγουσας και της Lucci Creation κατά την περίοδο, έρευνας και ότι, κατά συνέπεια, η εταιρία αυτή νομιμοποιούνταν να τύχει ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ 0 %. Το αίτημα περί αναδρομικότητας απορρίφθηκε για δύο λόγους που αφορούσαν, ο πρώτος, τη διερευνητική φύση των μέτρων που ελήφθησαν κατόπιν των ερευνών επανεξέτασης και, ο δεύτερος, το «γεγονός ότι αυτό θα

αντάμειβε τους εξαγωγείς που υπόκεινται, μετά την παρούσα έρευνα, σε δασμό κατώτερο από το κατάλοιπο δασμού κατά τρόπο αδικαιολόγητο για τη μη συνεργασία τους κατά την αρχική έρευνα».

21 Στις 8 Ιανουαρίου 1999, η προσφεύγουσα υπέβαλε ενώπιον των γερμανικών τελωνειακών αρχών μια δεύτερη αίτηση περί επιστροφής που αφορούσε ποσό 409 777,34 DEM. Η Επιτροπή δεν έχει ακόμη λάβει απόφαση επί των αιτήσεων περί επιστροφής της προσφεύγουσας. Ωστόσο, η Επιτροπή της διαβίβασε, με επιστολή της 12ης Νοεμβρίου 1999, τις οριστικές προτάσεις των υπηρεσιών της που ήταν ευνοϊκές για την επιστροφή των ποσών που είχαν αποτελέσει αντικείμενο αιτήσεως υποβληθείσας εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

22 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Ιανουαρίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

23 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Μαΐου 1999, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει στη διαφορά προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου. Ο Πρόεδρος του τέταρτου πενταμελούς τμήματος επέτρεψε την παρέμβαση αυτή με διάταξη της 11ης Ιουνίου 1999. Η Επιτροπή ενημέρωσε με επιστολή της 16ης Αυγούστου 1999 το Πρωτοδικείο ότι δεν έκρινε αναγκαίο να υποστηρίξει γραπτώς τα αιτήματα του Συμβουλίου και ότι θα παρενέβαινε αποκλειστικά στο πλαίσιο της προφορικής διαδικασίας.

24 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας. Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, το Πρωτοδικείο κάλεσε την προσφεύγουσα να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα και το Συμβούλιο να απαντήσει γραπτώς σε μια ερώτηση.

25 Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 8ης Δεκεμβρίου 1999.

26 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό για τον λόγο ότι το Συμβούλιο δεν επέστρεψε στην προσφεύγουσα τους δασμούς αντιντάμπινγκ που αυτή κατέβαλε πριν από την έκδοση του κανοινισμού αυτού·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

27 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη·

— επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

28 Το Συμβούλιο προβάλλει τέσσερις ενστάσεις απαραδέκτου κατά της προσφυγής. Προβάλλει ότι τα αιτήματα της προσφυγής είναι ασαφή, ότι η προσφυγή συνιστά καταστρατήγηση διαδικασίας, ότι η προσφεύγουσα δεν έχει έννομο συμφέρον και, τέλος, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικώς την προσφεύγουσα.

29 Στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή συντάχθηκε με την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε το Συμβούλιο.

Επί της προβαλλομένης ασάφειας των αιτημάτων της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

30 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη διότι η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει ποια είναι η διάταξη του προσβαλλόμενου κανονισμού την ακύρωση της οποίας ζητεί.

31 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα σκοπεί στην πραγματικότητα την ακύρωση των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλόμενου

κανονισμού και όχι την ακύρωση του διατακτικού το οποίο, εν πάση περιπτώσει, την ευνοεί. Με την παρούσα προσφυγή αμφισβητείται αποκλειστικά η δέκατη ένατη αιτιολογική σκέψη, στην οποία το Συμβούλιο εκθέτει τους λόγους για τους οποίους δεν προσέδωσε στις διατάξεις του προσβαλλόμενου κανονισμού αναδρομική ισχύ. Το Πρωτοδικείο όμως έχει ήδη κρίνει ότι, οποιεσδήποτε και αν είναι οι αιτιολογικές σκέψεις στις οποίες στηρίζεται μια πράξη, μόνο το διατακτικό μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως (απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 1992, T-138/89, NBV και NVB κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2181, σκέψεις 30 έως 35).

32 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα αιτήματά της είναι αρκούντως σαφή προκειμένου να διευκρινίσει στο Πρωτοδικείο ποιες είναι οι διατάξεις στις οποίες αναφέρεται το αίτημά της ακυρώσεως. Δεν μνημονεύθηκε καμία ειδική διάταξη καθότι εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Πρωτοδικείου να καθορίσει, υπέρ της ασφάλειας δικαίου, σε ποιο βαθμό ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί προκειμένου να ιαθούν οι πλημμέλειές του.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

33 Στο δικόγραφο της προσφυγής εκτίθεται ότι η προσφυγή έχει ως αντικείμενο «τη μερική ακύρωση, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, του [προσβαλλόμενου] κανονισμού για τον λόγο ότι το Συμβούλιο αρνήθηκε να επιστρέψει "αναδρομικώς" τους δασμούς αντιντάμπινγκ που καταβλήθηκαν από τη [Medici] πριν από την έκδοση του εν λόγω κανονισμού».

34 Έστω και αν η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε τη διάταξη του προσβαλλόμενου κανονισμού, από τα προαναφερθέντα καθώς και από το σύνολο των επιχειρημάτων που παρατέθηκαν προς στήριξη της προσφυγής προκύπτει ότι η προσφυγή σκοπεί την ακύρωση του εν λόγω κανονισμού για τον λόγο ότι το Συμβούλιο δεν προσέδωσε αναδρομική ισχύ στα πορίσματα της επανεξέτασης, σύμφωνα με τα οποία η προσφεύγουσα δεν είχε χρησιμοποιήσει πρακτικές ντάμπινγκ κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.

35 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα αιτήματα της προσφεύγουσας είναι αρκούντως σαφή για να διευκρινίσουν στο Πρωτοδικείο σε ποια διάταξη του προσβαλλόμενου κανονισμού αναφέρεται η παρούσα προσφυγή (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, διάταξη του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1994, C-388/93, PIA HiFi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-387, σκέψεις 9 έως 11).

36 Επιπλέον, αντίθετα προς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση NBV και NVB κατά Επιτροπής, τα σημεία που αμφισβητεί η προσφεύγουσα, ήτοι τα διαχρονικά αποτελέσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού, αποτελούν μέρος του διατακτικού. Συγκεκριμένα, εντάσσονται ακριβέστερα στο άρθρο 2, από το οποίο προκύπτει ότι οι τροποποιήσεις που προβλέπει το άρθρο 1 ισχύουν από της επομένης της δημοσιεύσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή κακώς επικαλείται την απόφαση αυτή για να υποστηρίξει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

37 Συνεπώς, ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί.

Επί της προβαλλόμενης καταστρατηγήσεως της διαδικασίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, προβάλλει ότι ο πραγματικός σκοπός της παρούσας προσφυγής είναι η επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ που κατέβαλε η προσφεύγουσα κατ' εφαρμογήν του αρχικού κανονισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, η ακολουθητέα διαδικασία θα ήταν να υποβάλει αίτηση περί επιστροφής βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού.

Εφόσον υφίσταται η διοικητική αυτή διαδικασία και εφόσον δεν τηρήθηκαν οι προθεσμίες που αυτή προβλέπει για την υποβολή της αιτήσεως, η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως μετά την εκπνοή των προθεσμιών αυτών με σκοπό την ικανοποίηση του ίδιου αιτήματος αποτελεί καταστρατήγηση της διαδικασίας αυτής και πρέπει συνεπώς να κριθεί απαράδεκτη.

Η επιχειρηματολογία αυτή στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στη νομολογία σχετικά με την προσφυγή ακυρώσεως και την αγωγή αποζημιώσεως. Αν και προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 1975, 9/75, Meyer-Burckhardt κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1975, σ. 363, συνοπτική μετάφραση στα ελληνικά, σκέψεις 10 έως 13), και από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1991, T-27/90, Latham κατά Επιτροπής (Συλλογή 1991, σ. II-35, σκέψη 38), ότι η αυτονομία των δύο αυτών ειδών προσφυγής απορρέει από τα διαφορετικά τους αντικείμενα και τις διαφορετικές τους φύσεις, προκύπτει εντεύθεν επίσης ότι η αγωγή αποζημιώσεως είναι απαράδεκτη αν επιδιώκει τον ίδιο σκοπό με την προσφυγή ακυρώσεως και αν επιζητεί να αποφύγει τις συνέπειες της μη εμπρόθεσμης άσκησής της.

Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την επιχειρηματολογία του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Πρέπει να επισημανθεί, κατ' αρχάς, ότι με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να εκτιμήσει τη νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού που περάτωσε την προβλεπόμενη στο άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού διαδικασία επανεξέτασης, ενώ με τις αιτήσεις της περί επιστροφής ζητεί από την Επιτροπή, στηριζόμενη στο άρθρο 11, παράγραφος 8, του ίδιου βασικού κανονισμού, την εξαίρεση από την εφαρμογή του αρχικού κανονισμού.

Κατά συνέπεια, έστω και αν η παρούσα προσφυγή καταλήγει στο ίδιο χρηματικό αποτέλεσμα με τις αιτήσεις περί επιστροφής, οι εν λόγω δύο διαδικασίες έχουν

εντούτοις διαφορετική φύση και αφορούν διαφορετικές πράξεις κοινοτικών οργάνων.

44 Ως προς τη νομολογία που επικαλείται το Συμβούλιο σχετικά με τις σχέσεις μεταξύ της προσφυγής ακυρώσεως και της αγωγής αποζημιώσεως που τάσσει μια εξαίρεση από την αρχή της αυτονομίας των οδών παροχής δικαστικής προστασίας, πρέπει να υπομνησθεί, όπως έπραξε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, C-310/97 P, Επιτροπή κατά AssiDomän Kraft Products κ.λπ., μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 61, ότι η εξαίρεση αυτή «στηρίζεται κυρίως στη σκέψη ότι οι προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής σκοπεύουν να κατοχυρώσουν την ασφάλεια δικαίου, προλαμβάνοντας την επ' αόριστον αμφισβήτηση των κοινοτικών πράξεων που συνεπάγονται έννομα αποτελέσματα καθώς επίσης και στις επιτακτικές ανάγκες καλής απονομής της δικαιοσύνης και οικονομίας της διαδικασίας».

45 Η εξαίρεση αυτή προϋποθέτει συνεπώς ότι ο προσφεύγων είχε ήδη την ευκαιρία να υποβάλει στην εκτίμηση του κοινοτικού δικαστή την πράξη ή τη συμπεριφορά της διοικήσεως που αποτελεί κατ' ουσίαν το αντικείμενο ενός δεύτερου ένδικου βοηθήματος. Κατά συνέπεια, δεν ισχύει όταν η προσφυγή και η αγωγή στηρίζονται σε διαφορετικές πράξεις ή συμπεριφορές της διοικήσεως, έστω και αν αμφότερες καταλήγουν στο ίδιο χρηματικό αποτέλεσμα όσον αφορά τον προσφεύγοντα (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Latham κατά Επιτροπής, σκέψη 38).

46 Υπό τις συνθήκες αυτές, η εξαίρεση που επικαλείται το Συμβούλιο δεν μπορεί να δικαιολογήσει το απαράδεκτο μιας προσφυγής όπως η εν προκειμένω, με την οποία ο προσφεύγων υποβάλλει για πρώτη φορά μια πράξη των κοινοτικών οργάνων στην κρίση του κοινοτικού δικαστή.

47 Επιπλέον, η παρούσα προσφυγή ακυρώσεως σκοπεί, πέραν τούτων, να υποβάλει στην εκτίμηση του κοινοτικού δικαστή την ύπαρξη υποχρεώσεως αναδρομικής εφαρμογής των δασμολογικών συντελεστών που ορίστηκαν κατά το πέρας της επανεξέτασης που είχε ως περίοδο αναφοράς εκείνη που είχε λάβει υπόψη της η αρχική έρευνα, εφόσον το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα δεν χρησιμοποίησε πρακτικές ντάμπινγκ.

48 Επομένως, η παρούσα προσφυγή δεν αποτελεί καταστρατήγηση διαδικασίας και ο ισχυρισμός πρέπει, ως εκ τούτου, να απορριφθεί.

Επί του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας

Επιχειρήματα των διαδίκων

49 Το Συμβούλιο υποστηρίζει, πρώτον, ότι η προσφεύγουσα δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον προς ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, αφού αυτός δεν της προκαλεί ζημία. Συγκεκριμένα, το διατακτικό του προσβαλλόμενου κανονισμού βελτιώνει την κατάσταση της προσφεύγουσας χορηγώντας της ατομική μεταχείριση που της επιβάλλει δασμό 0 %. Αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός ακυρωθεί, οι εισαγωγές σακιδίων χειρού από δέρμα που κατασκευάζει η Lucci Creation θα υπόκεινται εκ νέου σε δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 38 %.

50 Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν έχει έννομο συμφέρον να αμφισβητεί τον προσβαλλόμενο κανονισμό στο μέτρο που ο βασικός κανονισμός προβλέπει ένα ιδιαίτερο ένδικο βοήθημα για την επίτευξη των προβαλλομένων στόχων. Αν ένα πρόσωπο επιδιώκει την έκδοση ιδιαιτέρας αποφάσεως για την οποία το κοινοτικό δίκαιο προβλέπει ειδική διοικητική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής, το πρόσωπο αυτό δεν έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει την έκδοση της ίδιας αποφάσεως μέσω της ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον του κοινοτικού δικαστή ενόσω η διοικητική διαδικασία εκκρεμεί, όπως στην προκειμένη περίπτωση.

Από τη γενική αρχή της θεσμικής ισορροπίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των λοιπών οργάνων προκύπτει επίσης ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να παρεμβαίνει στις εκκρεμείς διοικητικές διαδικασίες. Το Συμβούλιο στηρίζει την άποψή του στην αναλογική εφαρμογή του κανόνα της εξάντλησης της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας που προβλέπεται ρητώς στα άρθρα 175, δεύτερο εδάφιο, της

Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 232 ΕΚ), 169, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 226 ΕΚ) και 90 και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

52 Το Συμβούλιο τονίζει ότι οι διαδικασίες περί επιστροφής που κίνησε η Επιτροπή κατόπιν των αιτήσεων της προσφεύγουσας εκκρεμούν ακόμη. Αν η Επιτροπή δεχθεί τις αιτήσεις αυτές, η παρούσα προσφυγή καθίσταται άνευ αντικειμένου· αν αποφασίσει να τις απορρίψει, η προσφεύγουσα μπορεί ανά πάση στιγμή να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής. Η προσφεύγουσα απολαύει επομένως πλήρους έννομης προστασίας, γεγονός που καθιστά την παρούσα προσφυγή περιττή.

53 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το επιχείρημα ότι δεν έχει έννομο συμφέρον να στραφεί κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού. Επιπλέον, δεν είναι αναγκαίο για το παραδεκτό της παρούσας προσφυγής, που στηρίζεται στο άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230 ΕΚ), να έχει προηγουμένως εξαντλήσει όλες τις άλλες οδούς παροχής έννομης προστασίας. Τέλος, η παρούσα προσφυγή δεν αφορά τις αιτήσεις περί επιστροφής, αλλά τη διαδικασία επανεξέτασης.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

54 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, έστω και αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός μειώνει το ποσοστό του δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές της προσφεύγουσας στο 0 %, η τροποποίηση αυτή ενεργεί μόνο για το μέλλον. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός απορρίπτει σιωπηρά το αίτημα της προσφεύγουσας να τύχουν αναδρομικής εφαρμογής τα ποσοστά των δασμών που επιβλήθηκαν κατά την έρευνα που διεξήχθη στο πλαίσιο της επανεξέτασης (βλ. ανωτέρω, σκέψη 20).

65 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού για τον λόγο ότι το Συμβούλιο δεν δέχθηκε το αίτημά της για αναδρομική εφαρμογή των διατάξεων που τροποποιούν τον συντελεστή του επιβλητέου στις εισαγωγές της δασμού. Το γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ευνοεί στο σύνολό του την προσφεύγουσα δεν μειώνει σε τίποτε το έννομο αυτό συμφέρον για ακύρωση του μέρους του εν λόγω κανονισμού που τη θίγει, ήτοι της διατάξεως που αφορά την έναρξη της ισχύος της τροποποίησης των δασμών στο μέτρο που την αφορά (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 1985, 264/82, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 849).

66 Δεδομένου ότι η παρούσα προσφυγή έχει σκοπό που βαίνει πέραν της επιστροφής των ήδη καταβληθέντων από την προσφεύγουσα δασμών (βλ. ανωτέρω σκέψη 47), το έννομο συμφέρον της στην παρούσα διαδικασία δεν μπορεί να ταυτισθεί με τους σκοπούς που επιδιώκουν οι αιτήσεις περί επιστροφής. Υπό τις συνθήκες αυτές, η ένδικη προστασία που παρέχει στην προσφεύγουσα η παρούσα προσφυγή δεν θα διασφαλιζόταν με το δικαίωμα να αμφισβητηθεί η ενδεχόμενη απόφαση της Επιτροπής επί των αιτήσεων περί επιστροφής.

67 Ομοίως, πρέπει να απορριφθεί επίσης το επιχείρημα που αντλείται από την αναλογική εφαρμογή του κανόνα της εξάντλησης της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας που προβλέπεται για άλλα μέσα παροχής ένδικης προστασίας. Συγκεκριμένα, το άρθρο 173 της Συνθήκης δεν προβλέπει την προϋπόθεση αυτή. Επιπλέον, το παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως δεν μπορεί να καθορίζεται παρά μόνο βάσει των σκοπών του άρθρου αυτού και της αρχής της παροχής ένδικης προστασίας στους ιδιώτες (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1999, T-288/97, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 47).

68 Συνεπώς, ο ισχυρισμός απορρίπτεται.

Επί του ισχυρισμού ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικώς την προσφεύγουσα

Επιχειρήματα των διαδίκων

59 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα. Πρώτον, η προσφεύγουσα δεν έτυχε μεταχειρίσεως συνδεομένης εισαγωγέα κατά την έρευνα που διεξήχθη στο πλαίσιο της επανεξέτασης. Μολονότι η Επιτροπή είχε αρχικώς θεωρήσει την προσφεύγουσα και τη Lucci Creation ως συνδεόμενες εταιρίες διότι ελέγχουν από κοινού μια τρίτη εταιρία, την Medici Germany (Asia) Ltd, η ίδια η προσφεύγουσα αμφισβήτησε την ύπαρξη του δεσμού αυτού με την από 11 Σεπτεμβρίου 1998 επιστολή της.

60 Το Συμβούλιο δεν αμφισβητεί ότι το περιθώριο του ντάμπινγκ καθορίστηκε βάσει των τιμών εξαγωγής που κατασκευάστηκαν βάσει των πωλήσεων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα σε ανεξάρτητους πελάτες. Ωστόσο, τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν χρησίμευσαν ως βάση παρά μόνο στα πορίσματα που έδωσαν τη δυνατότητα να καθοριστεί για τα σακίδια χεριού που κατασκευάζει η Lucci Creation ατομικός δασμός 0 % και δεν ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό των χρονικών αποτελεσμάτων του προσβαλλόμενου κανονισμού τα οποία αμφισβητούνται με την παρούσα προσφυγή.

61 Το Συμβούλιο υποστηρίζει, επιπλέον, ότι η συμμετοχή στη διοικητική διαδικασία δεν εξατομικεύει, αυτή καθαυτή, την προσφεύγουσα όσον αφορά τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

62 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορά ατομικώς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

63 Πρέπει να τονισθεί προεισαγωγικώς ότι, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή στην από 15 Σεπτεμβρίου 1998 επιστολή της, έχοντας υπόψη τη φύση του υφιστάμενου μεταξύ των δύο επιχειρήσεων δεσμού η συζήτηση για το αν αποτελούν συνδεόμενες επιχειρήσεις υπό τη στενή έννοια του όρου ή αν συνήψαν συμψηφιστικό διακανονισμό δεν είναι λυσιτελής για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή μπορεί και στις δύο περιπτώσεις να κατασκευάσει την τιμή εξαγωγής.

64 Εν προκειμένω, από τη δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού και από το έγγραφο που αφορά την οριστική γνωστοποίηση της 27ης Αυγούστου 1998 προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις τιμές μεταπώλησης της προσφεύγουσας για να υπολογίσει τις τιμές εξαγωγής της Lucci Creation και, κατά συνέπεια, το ποσοστό του δασμού που έπρεπε να επιβληθεί στις εισαγωγές των προϊόντων της εταιρίας αυτής.

65 Υπό τις συνθήκες αυτές, η νομολογία αναγνωρίζει έννομο συμφέρον προς ακύρωση κανονισμού που επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ στους εισαγωγείς των οποίων οι τιμές μεταπωλήσεως ελήφθησαν υπόψη για την κατασκευή των τιμών εξαγωγής (βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1987, 205/87, Nuova Ceam κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 4427, σκέψη 13, και απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Μαρτίου 1990, C-133/87 και C-150/87, Nashua Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. I-719, σκέψεις 12 και 15).

66 Συνεπώς, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά την προσφεύγουσα ατομικώς.

67 Στη συνέχεια, το Συμβούλιο δεν μπορεί να προβάλει τον ισχυρισμό ότι αποκλειστικώς το άρθρο 1, περί τροποποιήσεως των δασμολογικών ποσοστών που προβλέπει ο αρχικός κανονισμός, αφορά ατομικώς την προσφεύγουσα και ότι η μη αναδρομική ισχύς της τροποποιήσεως αυτής, που απορρέει από το άρθρο 2 που προβλέπει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αρχίζει να ισχύει από της επομένης της δημοσιεύσεώς του στην Επίσημη Εφημερίδα, επηρεάζει όλους τους εισαγωγείς.

68 Οι συνέπειες που είχε ο προσβαλλόμενος κανονισμός για την προσφεύγουσα είναι το αποτέλεσμα της συνδυασμένης εφαρμογής των δύο αυτών διατάξεων και συνεπώς δεν είναι δυνατόν η μία να αφορά την προσφεύγουσα χωρίς να την αφορά η άλλη.

69 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι ισχυρισμοί στις ενστάσεις περί απαραδέκτου κατά της προσφυγής πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί της ουσίας

70 Η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τρεις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος αντλείται από την παράβαση των κανόνων της Συνθήκης, την παραβίαση των θεμελιωδών αρχών, την παράβαση του βασικού κανονισμού καθώς και των συναφών διατάξεων της συμφωνίας περί εφαρμογής του άρθρου VI

της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ). Ο δεύτερος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ο τρίτος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση των κανόνων της Συνθήκης, από την παραβίαση των θεμελιωδών αρχών, από την παράβαση των διατάξεων του βασικού κανονισμού καθώς και των συναφών διατάξεων της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

71 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο βασικός κανονισμός, με τα άρθρα του 7, παράγραφος 1, και 9, παράγραφος 4, επαναλαμβάνει τη θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου περί αντιντάμπινγκ ότι οι προσωρινοί ή οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ δεν μπορούν να επιβληθούν παρά μόνον αν συντρέχουν σωρευτικώς τρεις προϋποθέσεις που αφορούν την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ, ζημίας που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία και αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της πρακτικής αυτής και της ζημίας.

72 Κατά την προσφεύγουσα, η ίδια αρχή αποτελεί τη βάση των άρθρων 7, παράγραφος 1, και 9 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ προς τα οποία τα κοινοτικά όργανα είναι υποχρεωμένα να συμμορφώνονται (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 29).

73 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι από την εν προκειμένω επανεξέταση διαπιστώθηκε ότι η Lucci Creation και η ίδια δεν χρησιμοποίησαν πρακτικές ντάμπινγκ κατά την

περίοδο έρευνας. Επιπλέον, από κανένα στοιχείο δεν προέκυπτε ότι οι δύο εταιρίες χρησιμοποίησαν σε οποιαδήποτε άλλη στιγμή πρακτικές ντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, οι απαιτούμενες προϋποθέσεις δεν συνέτρεχαν κατά τον χρόνο που ο αρχικός κανονισμός επέβαλε τους οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ. Η διαπίστωση αυτή έπρεπε να οδηγήσει το Συμβούλιο να προβεί στην επιστροφή των δασμών που είχε ήδη καταβάλει η προσφεύγουσα.

74 Όσον αφορά τα επιχειρήματα του Συμβουλίου ότι η αναδρομική εφαρμογή κανονισμού που περατώνει μια επανεξέταση είναι ασυμβίβαστη με τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αναδρομική ισχύς μπορεί να εφαρμόζεται κατά τρόπο επιλεκτικό ώστε να μην παραβιάζονται οι θεμελιώδεις αυτές αρχές εφόσον η εφαρμογή αυτή ευνοεί ορισμένους εξαγωγείς.

75 Το Συμβούλιο υποστηρίζει, πρώτον, ότι ούτε ο βασικός κανονισμός ούτε η συμφωνία αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ περιέχουν ρητή διάταξη που να το επιτάσσει να εφαρμόζει αναδρομικώς κανονισμό που περατώνει μια επανεξέταση. Από το πνεύμα του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού συνάγεται ότι ο κανονισμός αυτός ισχύει μόνο για το μέλλον. Ομοίως, εν προκειμένω, ο σκοπός της έρευνας που διεξήχθη στο πλαίσιο της επανεξέτασης δεν ήταν να προσδώσει αναδρομικό πλεονέκτημα στους εξαγωγείς που δεν είχαν συμμετάσχει στην αρχική έρευνα.

76 Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο αρχικός κανονισμός ήταν έγκυρος, διότι αυτό ενήργησε τηρώντας πλήρως τις απαιτήσεις του βασικού κανονισμού και της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ. Τα πορίσματα της έρευνας που διεξήχθη στο πλαίσιο της επανεξέτασης δεν μπορούν να ακυρώσουν αυτά της αρχικής έρευνας και το γεγονός ότι τόσο οι μεν όσο και οι δε αφορούν την ίδια περίοδο έρευνας δεν μεταβάλλει σε τίποτε τα πορίσματα αυτά. Θα ήταν τελείως εσφαλμένο να συναχθεί από το γεγονός ότι τα πορίσματα τα εκτιθέμενα σ' έναν κανονισμό αντιντάμπινγκ ή τα πορίσματα της επανεξέτασης στηρίζονται σε πραγματικά περιστατικά του παρελθόντος ότι οι κανονισμοί αυτοί πρέπει κατ' ανάγκη να έχουν αναδρομική ισχύ.

77 Τρίτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το μοναδικό εξαιρετικό γεγονός που χαρακτηρίζει την εν προκειμένω επανεξέταση είναι η εξαιρετικά ευνοϊκή στάση των κοινοτικών οργάνων, που προέβησαν σε αυτήν τάχιστα. Εντούτοις, το γεγονός αυτό δεν τη διαφοροποιεί από οποιαδήποτε άλλη επανεξέταση που διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και δεν μπορεί συνεπώς να προσδοθεί σε αυτή δικαιολογημένα, κατά παράβαση της διατάξεως αυτής, αναδρομική ισχύς.

78 Τέταρτον, προσδίδοντας αναδρομική ισχύ σε κανονισμό που περατώνει την έρευνα στο πλαίσιο επανεξέτασης, το Συμβούλιο θα έθετε τους εξαγωγείς που συνεργάστηκαν μόνο στην επανεξέταση στο ίδιο επίπεδο με αυτούς που συμμετείχαν στην αρχική έρευνα, γεγονός που θα απειλούσε να κλονίσει όλο το σύστημα των ερευνών αντιντάμπινγκ που προβλέπει ο βασικός κανονισμός. Το Συμβούλιο τονίζει ότι η ανακοίνωση για την έναρξη της αρχικής έρευνας δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, όπως απαιτεί το άρθρο 5, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν είναι δυνατό να ισχυρίζεται ότι δεν ειδοποιήθηκε για τη διαδικασία.

79 Πέμπτον, η αναδρομική εφαρμογή κανονισμού που εκδόθηκε στο πέρας της επανεξέτασης θα είχε ενδεχομένως αποτελέσματα που δεν συμβιβάζονται με τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Κατά την πρόσφατη νομολογία, ένα κοινοτικό μέτρο δεν μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ παρά μόνον αν γίνεται δεόντως σεβαστή η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όλων των εμπλεκομένων μερών. Καθώς ο προσβαλλόμενος κανονισμός προβλέπει ατομικό δασμό άνω του 38 % για δύο εξαγωγείς, η αναδρομική εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού θα υποχρέωνε τους εισαγωγείς σακιδίων χειρού των εξαγωγέων αυτών να καταβάλουν τη διαφορά μεταξύ του ποσοστού αυτού του 38 % και του ατομικού τους δασμού.

80 Έκτον, ως προς τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας για την εφαρμογή της αναδρομικότητας κατά τρόπο επιλεκτικό, το Συμβούλιο φρονεί ότι ο ειδικός κανόνας του άρθρου 10, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε κανονισμό που εκδίδεται στο πέρας επανεξέτασης, ιδίως διότι απορρέει από τη φύση

της επανεξέτασης κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού ότι ο κανονισμός αυτός παράγει αποτελέσματα μόνο για το μέλλον. Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας προϋποθέτει τη μεταβολή του συστήματος του βασικού κανονισμού σε σύστημα στο πλαίσιο του οποίου οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ θα έχαναν τον οριστικό αυτόν χαρακτήρα και θα εξαρτώνταν από μεταγενέστερη επανεξέταση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

81 Πρέπει κατ' αρχάς να καθοριστεί το περιεχόμενο της διατάξεως του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ιδίως διότι ορίζει ότι, κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, «η Επιτροπή δύναται, μεταξύ άλλων, να εξετάζει κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ και τη ζημία ή κατά πόσον με τα υφιστάμενα μέτρα επιτυγχάνονται τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα ως προς την εξάλειψη της ζημίας που έχει ήδη διαπιστωθεί (...)».

82 Όπως διευκρίνισε το Δικαστήριο στην απόφασή του της 24ης Φεβρουαρίου 1987, 312/84, Continentale Produkten Gesellschaft κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 841, σκέψη 11), η διαδικασία επανεξέτασης εφαρμόζεται «αν μεταβληθούν τα στοιχεία βάσει των οποίων καθορίστηκαν οι αξίες που περιέχονται στον κανονισμό που επέβαλε τους δασμούς αντιντάμπινγκ». Επομένως, η διαδικασία επανεξέτασης αποσκοπεί στην προσαρμογή των επιβληθέντων δασμών σε περίπτωση που αλλάξουν τα στοιχεία στα οποία αυτοί βασίστηκαν και προϋποθέτει επομένως τη μεταβολή των στοιχείων αυτών.

83 Δεν αμφισβητείται ότι, στην προκειμένη περίπτωση, δεν υπήρξε καμία μεταβολή των συνθηκών που θα μπορούσε να αιτιολογήσει την έναρξη της διαδικασίας επανεξέτασης από την Επιτροπή. Όπως προκύπτει, αφενός, από την παράγραφο 1 της ανακοίνωσης της 13ης Σεπτεμβρίου 1997 και, αφετέρου, από την τρίτη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού, ο αποκλειστικός σκοπός της διαδικασίας αυτής ήταν να παρασχεθεί η δυνατότητα στις επιχειρήσεις που δεν συμμετέσχον στην αρχική διαδικασία να τύχουν ατομικής μεταχειρίσεως βάσει των τιμών τους εξαγωγής.

84 Προς τούτο, η Επιτροπή, προς εξοικονόμηση μέσων και ταχύτερη διεξαγωγή της διαδικασίας, αποφάσισε να χρησιμοποιήσει την περίοδο έρευνας στην οποία είχε στηριχθεί η επιβολή των οριστικών δασμών. Συναφώς, η Επιτροπή και το Συμβούλιο διευκρίνισαν στο Πρωτοδικείο, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η επιλογή αυτή δεν είχε προηγούμενο στην πρακτική της Επιτροπής σε ζητήματα επανεξέτασης.

85 Στο μέτρο που η έρευνα στο πλαίσιο της επανεξέτασης δεν αποσκοπούσε στην προσαρμογή των επιβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ στη μεταβολή περιστάσεων και στο μέτρο που, πέραν τούτων, η έρευνα αυτή χρησιμοποιήθηκε για την επανεξέταση των στοιχείων στα οποία στηρίχθηκαν οι δασμοί αυτοί, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Συμβούλιο, αντίθετα με όσα υποστηρίζει, δεν προχώρησε στην επανεξέταση των ισχυόντων μέτρων, αλλά, στην πραγματικότητα, κίνησε εκ νέου την αρχική διαδικασία.

86 Συνεπώς, στο μέτρο που τα ίδια τα κοινοτικά όργανα εξήλθαν του πλαισίου που προβλέπει ο βασικός κανονισμός για τη διαδικασία επανεξέτασης, δεν μπορούν να επικαλεσθούν την οικονομία και τους σκοπούς της διαδικασίας αυτής για να εμποδίσουν την ικανοποίηση του αιτήματος της προσφεύγουσας.

87 Εξάλλου, οσάκις, στο πλαίσιο έρευνας όπως αυτή που πραγματοποιήθηκε στην παρούσα υπόθεση (βλ. ανωτέρω σκέψεις 83 έως 85), τα κοινοτικά όργανα διαπιστώνουν ότι ελλείπει κάποιο από τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκαν οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ, δεν μπορεί πλέον να θεωρείται ότι οι προβλεπόμενες στο άρθρο 1 του βασικού κανονισμού προϋποθέσεις συνέτρεχαν κατά την έκδοση του αρχικού κανονισμού και ότι ήταν συνεπώς αναγκαία τα μέτρα εμπορικής άμυνας κατά των εξαγωγών της Lucci Creation προς την Κοινότητα. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα κοινοτικά όργανα είναι υποχρεωμένα να αντλήσουν όλες τις συνέπειες από την επιλογή της περιόδου έρευνας για την εν λόγω επανεξέταση και, εφόσον αυτά διαπίστωσαν ότι η Lucci Creation δεν είχε χρησιμοποιήσει πρακτικές ντάμπινγκ κατά την εν λόγω περίοδο, ήταν υποχρεωμένα να προσδώσουν αναδρομική ισχύ στη διαπίστωση αυτή.

88 Ως προς το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι η αναδρομική εφαρμογή του προσβαλλόμενου κανονισμού συνιστά αδικαιολόγητο πλεονέκτημα λόγω της ελλείψεως συνεργασίας της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της αρχικής έρευνας, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η δυνατότητα που προσφέρει στην Επιτροπή το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, να επιβάλλει, σε περίπτωση μη συνεργασίας στην έρευνα, δασμούς αντιντάμπινγκ βάσει των διαθέσιμων στοιχείων σκοπεί στο να επιβάλλονται οι δασμοί αυτοί, κατά τρόπο που δεν εισάγει δυσμενείς διακρίσεις, σε όλες τις εισαγωγές ενός προϊόντος που προέρχονται από ορισμένη χώρα. Αντιθέτως, δεν σκοπεί στην επιβολή κυρώσεων εις βάρος των επιχειρηματιών που δεν συμμετέσχον στην έρευνα αντιντάμπινγκ.

89 Επιπλέον, η αποδοχή της απόψεως του Συμβουλίου, ενώ έχει κριθεί εν προκειμένω ότι αυτό ήταν υποχρεωμένο να αντλήσει όλες τις συνέπειες των πορισμάτων της έρευνας που διεξήχθη στο πλαίσιο της επανεξέτασης, θα συνεπαγόταν τον αδικαιολόγητο πλουτισμό της Κοινότητας εις βάρος του προσφεύγοντος.

90 Ως προς τις δυσχέρειες που προβάλλει το Συμβούλιο σχετικά με τη δυνατότητα να εφαρμοστεί αναδρομικώς ο προσβαλλόμενος κανονισμός, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, μολονότι, κατά γενικό κανόνα, η αρχή της ασφάλειας δικαίου δεν επιτρέπει σε κοινοτική πράξη να έχει ως χρονικό σημείο αφετηρίας ημερομηνία προγενέστερη της δημοσιεύσεώς της, μπορεί, κατ' εξαίρεση, να συμβαίνει το αντίθετο, οσάκις το απαιτεί ο προς επίτευξη σκοπός και τηρείται δεόντως η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των ενδιαφερομένων (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1991, C-368/89, Crispoltoni, Συλλογή 1991, σ. I-3695, σκέψη 17 και την παρατεθείσα νομολογία).

91 Κατά συνέπεια, η αναδρομική εφαρμογή πράξεων των κοινοτικών οργάνων μπορεί να γίνει δεκτή στο μέτρο που είναι δυνατόν να συνεπάγεται, για τον ενδιαφερόμενο,

μια ευνοϊκότερη νομική κατάσταση και στο μέτρο που η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του τυγχάνει του δέοντος σεβασμού (βλ., σ' αυτό το πνεύμα, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Απριλίου 1997, C-310/95, Road Air, Συλλογή 1997, σ. I-2229, σκέψη 47).

92 Εν προκειμένω, καμία αρχή του δικαίου δεν εμπόδιζε το Συμβούλιο να εφαρμόσει αναδρομικά τον προσβαλλόμενο κανονισμό αποκλειστικά και μόνο στους εξαγωγείς που έτυχαν ευνοϊκής τροποποιήσεως του δασμολογικού συντελεστή που ίσχυε για τα προϊόντα τους. Για τους υπόλοιπους, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν θα μπορούσε να μεταβάλει την έννομη κατάστασή τους παρά μόνο για το μέλλον κατ' εφαρμογή των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

93 Ενόψει όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως και να ακυρωθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός για τον λόγο ότι το Συμβούλιο δεν προσέδωσε αναδρομική ισχύ στην τροποποίηση του ποσοστού του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές των προϊόντων της Lucci Creation από την προσφεύγουσα, και επομένως παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

94 Εντούτοις, η προσφυγή δεν αποσκοπεί στην κατάργηση της διατάξεως που τροποποιεί τον δασμολογικό συντελεστή που ισχύει στις εισαγωγές αυτές, αλλά στην ακύρωση της διατάξεως που περιορίζει τα χρονικά αποτελέσματα της τροποποιήσεως αυτής. Ενδείκνυται, συνεπώς, η διατήρηση του προσβαλλόμενου κανονισμού ως έχει μέχρις ότου τα αρμόδια κοινοτικά όργανα θεσπίσουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 174, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 231, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ) (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 32).

Επί των δικαστικών εξόδων

95 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί να φέρει, εκτός από τα δικά του δικαστικά έξοδα, τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

96 Η Επιτροπή, ως παρεμβάσα, φέρει τα δικαστικά της έξοδα, όπως ορίζει το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 2380/98 του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1567/97 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σακιδίων χειρού από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, για τον λόγο ότι δεν συνήγαγε όλες τις αναγκαίες συνέπειες από τα πορίσματα της έρευνας που διεξήχθη στο πλαίσιο της επανεξέτασης σχετικά με τις εισαγωγές από την προσφεύγουσα των προϊόντων της Lucci Creation Ltd.

2) Η τροποποίηση του δασμολογικού συντελεστή διατηρείται σε ισχύ μέχρις ότου τα αρμόδια όργανα θεσπίσουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως.

3) Το Συμβούλιο φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

4) Η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Tiili Lindh Moura Ramos

Cooke Mengozzi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουνίου 2000.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

V. Tiili